

ne. her tilkjendes Erstatning for Brugen af deres Eiendele. Der forekommer mig ikke at foreligge nogen særegen Grund til den varme Modstand, som den høitærede Minister sætter mod vor Bestræbelse for at komme til en mere fornuftig og principmæssig Sammensætning af Commissionen end den, der hidtil har fundet Sted. Man siger, at det er fuldstændig erkjendt fra alle Sider, at der ikke foreligger nogen Klage eller nogen Grund til Klage. Jeg veed ikke, hvor denne Anerkjendelse findes. Jeg har ikke sagt det Modsatte; men jeg har heller ikke sagt dette, og ligesaa lidt har Fleertallet sagt noget Saadant, fordi det siger, at det ikke vil paastaa, at der har været Grund til Misforhold med de tidligere Erstatningscommissioner. Det har ikke været vor Opgave at undersøge dette Forhold for eller imod, men kun, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Chr. Rimestad) ganske rigtig bemærkede, at mægle mellem Parterne, saaledes som man har antaget, at den oprindelige Mening med den tidligere Forhandling af Sagen har været. Jeg paastaaer vedblivende, at det er en høist uheldig Sammensætning af en Commission, at give den Administration, som man har bemyndiget til at tage Borgernes Eiendomme, Ret til selv at vælge Mænd, der skulle lede de Forhandlinger, af hvilke det skal fremgaae, hvad disse Borgere skulle have for de Eiendele eller de Rettigheder, vi tage fra dem, og det kunde dog være, at det var saameget mere uheldigt, naar disse Valg traf en Mand, der vel efter sin Stilling har Kjendskab til flere af de Forhold, som kunne komme i Betragtning ved Fastsættelsen af Erstatningen, men som ogsaa paa Grund af denne sin Stilling meget let kan komme i noget Bryderi, i mindre eller større Sammenstød med de Vedkommende, og derfor, naar Erstatning skal tilkjendes, efter al mennekelig, jævn, rimelig Beregning, ikke kan staae aldeles uberørt af, hvad han tidligere har gjort overfor Vedkommende, og ikke aldeles vist kan ventes at ville være en upartist Leder af disse Erstatningsforhandlinger. Naar jeg tidligere har tænkt mig, at de Skadelidende kunde directe være repræsenterede, har jeg ogsaa bragt det Dnske ind med i Udvalget, men for at vinde

et Fleertalsforslag, som jeg synes et Forslag der kan have sin Fordeel fremfor at give de Interesserede Stemmeret i Commissionen, har jeg sluttet mig til mine ærede Colleger i Fleertallet. Naar der nu blev sagt af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Ecaventus), at man ikke kan sige, at Domstolene staae som upartiste, hvorledes kan det da være, at vi igjennem hele vor Lovgivning lade villige Mænd udmelde af Retterne? Er det ikke en Anerkjendelse af, at Domstolene staae som upartiste i saa Henseende? Man vil ikke paa nogen bedre Maade kunne stille mellem de Private og Administrationen end ved at tage den meest upartiste Autoritet mellem dem, som vi kunne finde, til at lede Forhandlingerne. Det er det, Udvalgets Fleertal har gjort. Jeg gjentager det, det er en meget uanselig Sag at benytte vedkommende Grundlovsparagraf om Expropriation. Man har ellers her som Regel aldrig været ligegyldig ved at søge at fastsætte Bestemmelserne for Erstatningscommissioner; det er vist i mange Tilfælde. Naar vi have forbigaaet dette Punkt i en lille Lov for et Par Aar siden og nu igjen skulle til at give en heelt ny Lov, saa foreligger der ingensomhelst Banffelighed eller Ulempe ved at gaae fra det mindre Principrigtige over til det Bedre og stille de Vedkommende noget heldigere, end vi tidligere have gjort. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale det Fleertal, som ved anden Behandling indsatte en Wending i Krigsministerens Forslag, nu at stemme for Udvalgets Fleertals Forslag, eller, hvis dette mod Formodning skulde blive forkastet, da ogsaa at forkaste Mindretallets, saaledes at det kunde blive ved Forslaget, som det er vedtaget ved anden Behandling; men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at Udvalgets Fleertal har søgt at mægle mellem begge Parter og ialfald vil give begge Parter samme Udkomst til at drøfte Sagens Sammenhæng i et Udvalg; man behøver derfor ikke, fordi 5 Mænd sidde omkring et Bord i en lille Stue, at tænke sig nogle af dem som Advocater og andre som Dommere i Høiesteret. Jeg vil meget gjerne antage — thi det er ikke ualmindeligt her i Salen, at der er Folk, der ere mere ministerielle end selve Ministrene —, at der er Mange,